

За голѣмо съжаление, Маноловъ умрѣ много рано! Той остави цѣло сѣмейство отъ жена и 5 дѣца, които прѣкарватъ сега най-бѣдно, мизерно. Тѣ не получаватъ пенсия, защото баща имъ би трѣбвало да служи още 4 мѣсеца, за да иматъ право на такава. Дѣцата нѣматъ отъ нийдѣ нищо! Но ще попитате: „Какъ така баща имъ не е оставилъ пари?“ Чуйте: Маноловъ бѣ посвѣтилъ живота си на музиката и живѣеше само за нейния напрѣдъкъ. Той не бе жаденъ за богатство. Неговото правило бѣ: „услужи“ и „жертвувай всичко за другитѣ!“ Колко рѣдко сж такива хора! Но участъта на дѣцата му е много лоша! Тѣ сж принудени да просятъ! Не е право, нали? Бащата да има толкова заслуги, а дѣцата му да просятъ! Да, но . . .

Пловдивската „Дѣтска Музикална Китка“, за да помогне на клетитѣ сирачета, устрой веднажъ концертъ само отъ Манолови пѣсни, а другъ пътъ — градинско увеселение, на което се пѣха и свиреха пакъ само неговъ произведения. Но това не е достатъчно. Его защо се обръщаме къмъ всички дѣца съ молба да помогнатъ, кой съ колкото може, на нещастиятѣ сирачета. Помощитѣ можете да изпратите така: Съберете се по нѣколко дѣца, направете списъкъ на имената кой колко дава, купете за паритѣ пощенски марки, които заедно съ списъка поставете въ пликъ изпратете на слѣдния адресъ: **Г-нъ Д. Бойчевъ, учителъ. Пловдивъ.** Съ това вий, драги дѣца, ще помогнете на нещастиятѣ сирачета и ще докажете, че почитате човѣка, който е написалъ толкова много пѣснички съ които вий се веселите. Развеселете пкъ сега вий сирачетата му! Събравитѣ пари вий ще употребимъ за храна и облѣкло на сирачетата. Имената на дѣцата, които изпратятъ помощъ, ще напечатаме въ нѣкое дѣтско списание.

И тъй да помогнемъ на горкитѣ Манолови дѣца!

Приемете хилядитѣ поздрави на всички членки и членове на нашата „Дѣтска Музикална Китка“.

декемврий 1908 г.

Ръководителъ: у-ль: **Д. Бойчевъ.**

гр. Пловдивъ.

Секретарка: ученичка **П. Гребенарба.**

Касиерка: „

П. Павлова.

Редакторъ **Н. Гайтанджиевъ**, Издава научното дружество „От. Пансий“ въ гр. **Казанлъкъ.**